

trestný byl přesunut zpět do období pokusu a stal se beztrestným tím, že byla křivá výpověď odvolána. Takovéto pojetí nebylo by lze sloučiti s povahou zločinu, o nějž jde, a s požadavky právní bezpečnosti. Neboť důvod trestnosti křivé výpovědi, totiž ohrožení konání spravedlnosti, platí i při výpovědech, učiněných v přípravném vyhledávání, uvažili-li se, že na nich druhdy závisejí mnohé, pro obviněného závažné následky, jako zastavení nebo další provádění trestního řízení, uvalení nebo zrušení vazby, dání v obžalobu, ba i výsledky hlavního přelíčení.

Čís. 432.

Skutková podstata urážky dle § 312 tr. zák. nevyžaduje kvalifikace urážek dle §§ 487 až 496 tr. zák.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1921, Kr I 908/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Plzni ze dne 4. října 1920, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem ve smyslu § 312 tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost označuje výrok odsuzující protizákonným, poněvadž ke skutkové podstatě dle § 312 tr. zák. vyžaduje zákon urážku veřejného orgánu ve smyslu §§ 487 až 496 tr. zák. Pouhé neslušné a nezdvořilé jednání, jaké ohledně stěžovatele jediné bylo zjištěno, ke skutkové podstatě nestačí a mohlo by opodstatniti nanejvýše přestupek dle § 314 tr. zák., pro nějž však nebylo žalováno. Lze přisvědčiti názoru, že pro odsouzení dle § 312 tr. zák. nestačí pouhé neslušné a nezdvořilé jednání vůči osobě veřejné služby, pokud nedosáhlo stupně ústní urážky. Nelze však souhlasiti s názorem stížnosti, že by jako slovní urážka ve smyslu § 312 tr. zák. v úvahu přišel jen výrok, zakládající ohledně osoby soukromé přímo urážku na cti vedle paragrafů stížností citovaných. Zákon nechrání v § 312 tr. zák. osobní čest veřejného orgánu, nýbrž vážnost jeho veřejné služby. Proto nelze pro trestnost dle § 312 tr. zák. přiložiti měřítko §§ 487 až 496 tr. zák. V tomto případě jde zejména o výrok vůči četníku, že, když chce k nim (osobám, u nichž konána byla domovní prohlídka) do druhé světnice jíti, že si má vzíti napřed povolení. Výrok ten obsahuje však zřejmě výčitku, že se četník, domovní prohlídku konající, nezachoval, jak to káže slušnost, pokud se týče jak nařizují to pro něho platné předpisy. Výčitku takovou, obzvláště pronesena-li, jak zjištěno, ve spojení s jinak drzími odpověďmi, právem shledal soud urážlivou pro veřejnou funkci četníka, vykonávajícího domovní prohlídku. Není proto výrok, odsuzující stěžovatele pro přestupek § 312 tr. zák. nezákonným a nemůže skutková podstata méně trestného přestupku dle § 314 tr. zák. již vůbec přijíti v úvahu. Budiž proto jen mimochodem podotknuto, že obžaloba pro přestupek § 312 tr. zák. pojímala by v sobě vzhledem k jasnému předpisu § 262, 267 tr. ř. ovšem i obžalobu pro přestupek § 314 tr. zák., že tudíž odchýlný názor, ve stížnosti vyslovený, jest zřejmě nesprávným.